



04.10.2013

B7-0442/2013

## REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,  
saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par ES un dalībvalstu pasākumiem Sīrijas konflikta radīto bēgļu plūsmu  
pārvaldīšanā  
(2013/2837(RSP))

*Sylvie Guillaume, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar,  
Véronique Mathieu Houillon, Judith Sargentini, Marie-Christine Vergiat,  
Cecilia Wikström*

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un dalībvalstu pasākumiem Sīrijas konflikta radīto bēgļu plūsmu pārvaldīšanā (2013/2837(RSP))**

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju, jo īpaši 2012. gada 16. februāra<sup>1</sup>, 2012. gada 13. septembra<sup>2</sup>, 2013. gada 23. maija<sup>3</sup> un 2013. gada 12. septembra<sup>4</sup> rezolūciju, un par iedzīvotājiem, kuri bēg no bruņotiem konfliktiem,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 23. janvāra, 18. februāra, 11. marta, 22. aprīļa, 27. maija, 24. jūnija, 9. jūlija un 22. jūlija secinājumus par Sīriju, ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 8. februāra secinājumus par Sīriju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Ketrinas Eštones 2013. gada 21. augusta paziņojumu par jaunākajiem ziņojumiem par ķīmisko ieroču izmantošanu Damaskā, 2013. gada 23. augusta paziņojumu par lielo steidzamību Sīrijas konfliktam rast politisku risinājumu (kurā atspoguļota 2013. gada 7. septembrī pieņemtā ES vienotā nostāja attiecībā uz Sīriju), 2013. gada 10. septembra paziņojumu par priekšlikumu nodot Sīrijas rīcībā esošos ķīmiskos ieročus starptautiskajā kontrolē un 2013. gada 14. septembra paziņojumu, kas sniegts pēc ASV un Krievijas panāktās vienošanās par Sīrijas ķīmiskajiem ieročiem, kā arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves paziņojumus, kas sniegti 2013. gada 11. septembrī Strasbūrā notikušās Parlamenta plenārsēdes debašu laikā,
- ņemot vērā par starptautisko sadarbību, humāno palīdzību un reaģēšanu krīzes situācijās atbildīgās komisāres Kristalīnas Georgijevas paziņojumus par Sīrijas bēgļiem un ES reakciju, jo īpaši viņas 2013. gada 3. septembra paziņojumu par jaunākajiem datiem attiecībā uz iedzīvotāju skaitu, kuri bēg no Sīrijas krīzes, un ņemot vērā Humānās palīdzības un civilās aizsardzības (*ECHO*) ģenerāldirektorāta ziņojumus un faktu lapas par situāciju Sīrijā,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos *António Guterres* piezīmes Tieslietu un iekšlietu padomes neoficiālajā sanāksmē, kas notika Viļņā 2013. gada 18. jūlijā<sup>5</sup>,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra vietnieces humānās palīdzības jautājumos un ārkārtas palīdzības koordinatores *Valerie Amos* izdotos ANO Drošības padomes informatīvos paziņojumus par Sīriju, jo īpaši 2013. gada 18. aprīļa paziņojumu,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos 2013. gada 4. septembrī rīkotās

---

<sup>1</sup> OV C 249 E, 30.8.2013., 37. lpp.

<sup>2</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2012)0351.

<sup>3</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2013)0223.

<sup>4</sup> Pieņemtie teksti, P7\_TA(2013)0378.

<sup>5</sup> <http://www.unhcr.org/51b7149c9.html>

Sīrijas robežvalstu ministru sanāksmes kopīgo paziņojumu,

- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,
  - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
  - ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, ANO Konvenciju par bērna tiesībām un tās fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotā konfliktā un ANO Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, kuriem visiem Sīrija ir pievienojusies,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 78., 79. un 80. pantu,
  - ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā līdz 2013. gada 20. septembrim ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (*UNHCR*) Sīrijas kaimiņvalstīs un Ziemeļāfrikā bija reģistrējis kopumā 1 929 227 Sīrijas bēgļus; tā kā tiek lēsts, ka kopējais, tostarp neregistrēto, bēgļu skaits ir 2 102 582 personas; tā kā tie paši avoti liecina, ka 76 % Sīrijas bēgļu ir sievietes un bērni; tā kā 410 000 Sīrijas bēgļu, kuri ir bērni, ir pamatskolas vecumā (no 5 līdz 11 gadiem); tā kā saskaņā ar ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (*OCHA*) datiem valsts iekšienē pārvietoto personu skaits 2013. gada 9. septembrī bija 4,25 miljoni personu;
- B. tā kā saskaņā ar *UNHCR* datiem bēgļu (tostarp to, kuri gaida reģistrāciju) skaits uzņēmējvalstīs 2013. gada 20. septembrī bija šāds: Turcijā — 492 687; Libānā — 748 608; Jordānijā — 531 768; Irākā — 190 857; Ēģiptē — 124 373; Marokā, Alžīrijā un Lībijā — 14 289 (reģistrēto bēgļu skaits); tā kā uz kaimiņvalstīm ik dienu bēg tūkstošiem sīriešu un ANO Sīrijas reģionālās reaģēšanas plānā tiek plānots, ka līdz 2013. gada beigām kopumā Sīriju būs pametuši 3,5 miljoni bēgļu;
- C. tā kā 2013. gadā turpināja pieaugt to patvēruma pieprasītāju skaits, kuri no Sīrijas vēlas iekļūt Eiropas Savienībā, un kopumā kopš konflikta sākuma 2011. gadā Eiropas Savienība un tās tuvākās kaimiņvalstis (Šveice un Norvēģija) ir saņēmušas 52 037 patvēruma pieprasījumus;
- D. tā kā 28 dalībvalstu Eiropas Savienībā Vācija (14 842) un Zviedrija (14 083) ir saņēmušas 59 % no iesniegtajiem pieprasījumiem; tā kā, kamēr citas valstis piedzīvo būtisku patvēruma pieprasījumu skaita pieaugumu, viena vienīga dalībvalsts jau ir saņēmusi vairāk nekā 2000 pieprasījumu (Apvienotā Karaliste, kas saņēmusi 2634 patvēruma pieprasījumus);
- E. tā kā trūkst pilnīgi precīzu un uzticamu datu par kopējo Sīrijas bēgļu skaitu, kuri vēlas iekļūt Eiropā, kā arī nav informācijas par to personu skaitu, kuras meklē patvērumu

Eiropas valstīs, un nav arī datu par kopējo Eiropā jau iekļuvušo bēgļu skaitu; tā kā saskaņā ar *UNHCR* datiem, lai gan pastāv iepriekš minētā informācijas neskaidrība un statistika un dati par patvēruma pieprasījumu izskatīšanas gaitu ES dalībvalstīs ir nepilnīgi, ir konstatēts, ka ES iekļuvušo Sīrijas bēgļu aizsardzībā ir trūkumi;

- F. tā kā Sīrijas bēgļu krīze ir pirmais tikko pārskatītās kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (*CEAS*) pārbaudījums;
- G. tā kā ES tiesību aktos jau ir paredzēti atsevišķi instrumenti, piemēram, Vīzu kodekss<sup>1</sup> un Šengenas robežu kodekss<sup>2</sup>, ar kuriem var piešķirt humanitāro vīzu;
- H. tā kā dalībvalstis ir jāmudina izmantot līdzekļus, kas būs pieejami no Patvēruma un migrācijas fonda, un līdzekļus, kas ir piešķirti sagatavošanās darbībai „Nodrošināt bēgļu pārvietošanu ārkārtas situācijās”, kas cita starpā ietver šādus pasākumus: atbalstīt personas, kuras *UNHCR* jau ir atzinusi par bēgļiem; atbalstīt ārkārtas pasākumus, ja kā prioritāras ir noteiktas bēgļu grupas, kas cieš no bruņota uzbrukuma un kas ir ārkārtīgi neaizsargātas un atrodas dzīvībai bīstamā situācijā; vajadzības gadījumā sniegt papildu finansiālo atbalstu *UNHCR* un tās sadarbības organizācijām dalībvalstīs un Eiropas Savienības līmenī,
1. ir ļoti nobažījies par pašreizējo humanitāro krīzi Sīrijā un lielo slogu, ko tā rada kaimiņvalstīm; pauž bažas, ka bēgļu masveida izceļošana turpina pieaugt un ka nekas neliecina par to, ka bēgļu straume drīzumā varētu apsīkt;
  2. atzinīgi vērtē to valstu iestāžu centienus un solidaritāti, kuras palīdz Sīrijas bēgļiem, kā arī šo valstu iedzīvotāju augstsirdību;
  3. atzinīgi vērtē Sīrijas kaimiņvalstu atvēro durvju politiku un mudina tās saglabāt savas robežas atvērtas visiem Sīrijas bēgļiem;
  4. pauž bažas par to, ka aizvien lielāks skaits Sīrijas bēgļu riskē ar dzīvību, ar nedrošiem kuģošanas līdzekļiem cenšoties šķērsot Vidusjūru, lai iekļūtu Eiropas Savienībā;
  5. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir apņēmušās atvēlēt vairāk nekā vienu miljardu euro humānai un cita veida palīdzībai sīriešiem gan Sīrijā, gan ārpus tās; norāda, ka Eiropas Savienība ir lielākā humānās palīdzības sniedzēja Sīrijas krīzes noregulēšanai; aicina ES arī uzraudzīt šā finansējuma sadali;
  6. aicina ES arī turpmāk dāsni atbalstīt humānās un cita veida palīdzības centienus, reaģējot uz iedzīvotāju vajadzībām Sīrijā un uz Sīrijas bēgļu vajadzībām kaimiņvalstīs;
  7. mudina dalībvalstis risināt steidzamās vajadzības, veicot bēgļu pārvietošanu papildus pašreizējām valstu kvotām un ļaujot ieceļot ar humanitārām vīzām;

---

<sup>1</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

<sup>2</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

8. prasa starptautiskajai sabiedrībai, ES un dalībvalstīm arī turpmāk sniegt atbalstu, reaģējot uz šo ārkārtas humanitāro krīzi, un apņemties sniegt efektīvu palīdzību Sīrijas kaimiņvalstīm;
9. prasa ES sasaukt humanitāro konferenci par Sīrijas bēgļu krīzi, par prioritāti nosakot pasākumu veikšanu reģiona uzņēmējvalstīs (jo īpaši Lībijā, Jordānijā, Turcijā un Irākā) nolūkā atbalstīt šo valstu centienus uzņemt aizvien lielāko bēgļu daudzumu un saglabāt atvērto durvju politiku; uzsver, ka šādā konferencē ir jāiesaista visas ES iestādes un pilsoniskās sabiedrības organizācijas un galvenā uzmanība jāpievērš humanitāriem centieniem un ES lomas nostiprināšanai un iesaistei diplomātiskos centienos, ar kuriem tuvināt Sīrijas konflikta izbeigšanu;
10. uzsver, cik būtiski šajā posmā ir precīzi apzināt, vai, kā un kad dalībvalstis varētu darīt vairāk, lai palielinātu aizsardzības nodrošināšanu attiecībā uz Sīriju; norāda, ka ir jābūt solidāriem un proaktīvi jāstiprina kopējā aizsardzības nodrošināšana Eiropas Savienībā, uzlabojot sadarbību, informācijas apmaiņu, veiktspēju un politisko dialogu;
11. atzinīgi vērtē dalībvalstu vienprātību par to, ka Sīrijas valstspiederīgos nedrīkst nosūtīt atpakaļ uz Sīriju; tomēr uzsver, ka attiecībā uz Sīrijas bēgļu uzņemšanu ir vajadzīga saskaņotāka pieeja un jāizrāda lielāka solidaritāte dalībvalstīm, kuras saskaras ar sevišķi lielu spiedienu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pareizi īstenoti visi dažādie Eiropas kopējās patvēruma sistēma instrumenti;
12. aicina dalībvalstis apzināt visus pašreizējos ES tiesību aktus un procedūras, ar ko garantēt drošu iekļūšanu ES nolūkā sniegt pagaidu patvērumu sīriešiem, kuri bēg no savas valsts; norāda, ka priekšroka ir dodama likumīgai iekļūšanai ES, nevis bīstamai neregulētai iekļūšanai, kas varētu ietvert cilvēku tirdzniecības riskus; norāda, ka atsevišķas dalībvalstis ir piešķirušas Sīrijas bēgļiem vai nu pastāvīgas uzturēšanās atļauju (piemēram, Zviedrija), vai pagaidu uzturēšanās atļauju (piemēram, Vācija);
13. atgādina dalībvalstīm, ka sīrieši, kuri bēg no konflikta zonas un meklē starptautisku aizsardzību, ir jāuzņem kompetentajām valsts patvēruma piešķiršanas iestādēm un attiecībā uz šiem bēgļiem ir jāpiemēro taisnīgas un efektīvas patvēruma piešķiršanas procedūras;
14. prasa ES veikt piemērotus, atbildīgus pasākumus saistībā ar iespējamo bēgļu pieplūdumu ES dalībvalstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk uzraudzīt pašreizējo situāciju un strādāt pie neparedzētu izdevumu plānošanas, ietverot iespēju piemērot Pagaidu aizsardzības direktīvu<sup>1</sup> gadījumā, ja apstākļi to prasa;
15. atgādina dalībvalstīm par iespēju izmantot pašreizējos pasākumus, ar kuriem paredz glābšanas operācijas jūrā;
16. aicina dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem starptautiskajiem un ES tiesību aktiem ievērot neizraidīšanas principu;

---

<sup>1</sup> Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīva 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.).

17. aicina Parlamenta atbildīgās komitejas arī turpmāk uzraudzīt stāvokli Sīrijā un kaimiņvalstīs un pasākumus, ko šajā saistībā veikušas dalībvalstis;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, ANO ģenerālsekretāram, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram, Sīrijas Arābu Republikas parlamentam un valdībai, Sīrijas kaimiņvalstu parlamentiem un valdībām un visām Sīrijas konfliktā iesaistītajām pusēm.